

APOCALIPSUL SFÂNTULUI IOAN

Prolog

- ¹ Revelația lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o ca să arate slujitorilor săi cele ce trebuie să fie în curând. El a făcut-o cunoscută trimițând-o prin îngerul lui, slujitorului său Ioan,
- ² care a dat mărturie că toate câte le-a văzut sunt cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Cristos.
- ³ Fericit cel care citește și cei care ascultă cuvintele profeției și țin cele scrise într-însa, căci timpul este aproape.

I. SCRISORI CĂTRE CELE ȘAPTE BISERICI

Destinatarii

- ⁴ Ioan, către cele șapte Biserici care sunt în Asia: Har vouă și pace de la cel care este, care era și care vine; și de la cele șapte duhuri care sunt înaintea tronului său;
- ⁵ și de la Isus Cristos, martorul cel credincios, primul născut dintre cei morți și Principele regilor pământului.
- Celui care ne iubește și ne-a eliberat de păcatele noastre în sângele său

⁶ și ne-a făcut o împărăție, preoți pentru Dumnezeu și Tatăl său, lui să-i fie gloria și puterea în vecii vecilor. Amin!

⁷ Iată că vine cu norii

și orice ochi îl va vedea

chiar și cei care l-au străpuns;

își vor bate [pieptul] din cauza lui

toate triburile pământului.

Da. Amin!

⁸ „Eu sunt alfa și omega, spune Domnul Dumnezeu, cel care este, care era și care vine, Atotputernicul”.

Viziunea inaugurală

⁹ Eu, Ioan, fratele vostru și părtaş cu voi la strâmtorarea, la împărăția și la statornicia în Isus, mă aflu pe insula numită Patmos din cauza cuvântului lui Dumnezeu și a mărturisirii lui Isus.

¹⁰ În ziua Domnului, am fost [răpit] în Duh și am auzit în urma mea un glas puternic, ca de trâmbiță,

¹¹ care spunea: „Ceea ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte Biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea”.

¹² M-am întors să văd [al cui este] glasul care vorbea cu mine; și, întorcându-mă, am văzut șapte candelabre de aur,

¹³ iar în mijlocul candelabrelor [pe cineva] ca un fiu al omului îmbrăcat cu un veșmânt lung și încins la piept cu o cingătoare din aur.

¹⁴ Capul lui și părul alb era ca lâna albă, ca zăpada, și ochii lui ca flacăra focului,

¹⁵ picioarele lui asemenea bronzului ca într-un cuptor arzând, iar glasul lui ca un vuiet de ape multe.

¹⁶ El ținea în mâna lui dreaptă șapte stele, iar din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri; aspectul lui era ca soarele când

strălucește în toată puterea sa.

¹⁷ Când l-am văzut, am căzut la picioarele lui ca mort, dar el și-a pus [mâna] dreaptă peste mine, spunându-mi: „Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă

¹⁸ și cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu am cheile morții și ale locuinței morților.

¹⁹ Așadar, scrie cele pe care le-ai văzut, cele ce sunt și cele ce vor veni după acestea.

²⁰ Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna mea dreaptă și a celor șapte candelabre din aur este: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici, iar cele șapte candelabre sunt cele șapte Biserici”.

2.

Către Biserica din Efes

¹ Îngerului Bisericii din Efes scrie-i:

Așa spune cel care ține cele șapte stele în mâna lui dreaptă, cel care umblă în mijlocul celor șapte candelabre de aur:

² Cunosc faptele tale, truda și statornicia ta și că nu-i poți suporta pe cei răi, că i-ai pus la încercare pe cei care se numesc apostoli și nu sunt și i-ai descoperit mincinoși.

³ [Știu] că ai răbdare și că ai suferit pentru numele meu și n-ai obosit.

⁴ Însă am [ceva] împotriva ta: ai părăsit iubirea ta cea de la început.

⁵ Adu-ți aminte deci de unde ai căzut, convertește-te și fă faptele tale dintâi; dacă nu, voi veni la tine și voi schimba candelabrul tău de la locul lui.

⁶ Totuși ai ceva: urăști faptele nicolaïților, pe care le urăsc și eu.

⁷ Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericilor: celui care învinge îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în

paradisul lui Dumnezeu.

Către Biserica din Smirna

⁸ Iar îngerului Bisericii din Smirna scrie-i:

Așa spune cel care este cel dintâi și cel de pe urmă, cel care a fost mort și este viu.

⁹ Cunosc strâmtorarea și sărăcia ta – dar ești bogat – și insulta din partea celor care spun că sunt iudei, dar nu sunt, ci sunt o sinagogă a Satanei.

¹⁰ Nu te teme de ceea ce vei avea de suferit! Iată că diavolul este gata să arunce pe unii dintre voi în închisoare ca să vă pună la încercare și veți avea o strâmtorare de zece zile. Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții!

¹¹ Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericilor: cel care învinge nu va fi deloc vătămat de moartea cea de-a doua.

Către Biserica din Pergam

¹² Iar îngerului Bisericii din Pergam scrie-i:

Așa spune cel care are sabia cea ascuțită, cu două tăișuri:

¹³ Știu unde locuiești: acolo unde este tronul Satanei. Tu ții cu tărie numele meu și nu ai renegat credința mea nici în zilele când Antipa, martorul meu cel credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuiește Satana.

¹⁴ Însă am câteva lucruri împotriva ta, că ai acolo pe unii care țin învățătura lui Balaam, care l-a învățat pe Balac să arunce o piatră de scandal înaintea fiilor lui Israel ca să mănânce cărnuri jertfite idolilor și să se desfrâneze.

¹⁵ Astfel, ai și tu pe unii care în mod asemănător țin învățătura nicolaïților.

¹⁶ Convertește-te, deci! Dacă nu, voi veni repede la tine și voi face război împotriva lor cu sabia gurii mele.

¹⁷ Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericii: celui care învinge îi voi da din mana cea ascunsă și îi voi da o pietricică albă, iar pe pietricică este scris un nume nou pe care nu-l cunoaște nimeni decât cel care-l primește.

Către Biserica din Tiatira

¹⁸ Iar îngerului Bisericii din Tiatira scrie-i:

Așa spune Fiul lui Dumnezeu, cel care are ochii ca flacăra focului și picioarele asemenea bronzului strălucitor:

¹⁹ Cunosc faptele tale, iubirea, credința, slujirea și statornicia ta, și că faptele tale din urmă le întrec pe cele dintâi.

²⁰ Dar am [ceva] împotriva ta: că o lași pe femeia aceea, Isabela, care se numește pe sine profetă, să-i învețe și să-i înșele pe slujitorii mei să se desfrâneze și să consume cele jertfite idolilor.

²¹ I-am dat timp să se convertească, dar ea nu vrea să se întoarcă de la desfrânarea ei.

²² Iată, o voi arunca [bolnavă] la pat, iar pe cei ce se dedau cu ea la adulter, într-o mare strâmțorare, dacă nu se convertesc de la faptele lor.

²³ Pe copiii ei îi voi lovi cu moartea și vor ști toate Bisericele că eu sunt cel care cercetează rinichii și inimile și voi da fiecăruia dintre voi după faptele voastre.

²⁴ Însă vouă, celorlalți din Tiatira, care nu au această învățătură și care nu au cunoscut „profunzimile Satanei”, așa cum le numesc ei, vă spun că nu pun peste voi altă povară.

²⁵ Țineți numai cu tărie ceea ce aveți până când voi veni.

²⁶ Celui care învinge și celui care păstrează până la sfârșit faptele mele
îi voi da putere asupra neamurilor

- ²⁷ și le va conduce cu un toiag de fier
și ca pe niște vase de lut le va zdrobi
- ²⁸ așa cum am primit și eu de la Tatăl meu și îi voi da steaua cea de dimineață.
- ²⁹ Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericiiilor.

3.

Către Biserica din Sardes

¹ Iar îngerului Bisericii din Sardes scrie-i:

Așa spune cel care are cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Cunosce faptele tale. Ai un nume că ești viu, dar tu ești mort.

² Fii vigilent! Întărește ce a mai rămas și este gata să moară, căci nu am găsit desăvârșite faptele tale înaintea Dumnezeului meu.

³ Așadar, adu-ți aminte cum ai primit și ai ascultat [cuvântul]. Păstrează-l și convertește-te! Dacă nu vei veghea, voi veni ca un hoț și nu vei ști la ce oră voi da peste tine.

⁴ Ai însă în Sardes câteva persoane care nu și-au întinat hainele. Vor umbla cu mine în [haine] albe căci sunt vrednici.

⁵ Cel care învinge va fi astfel îmbrăcat în haine albe; eu nu-i voi șterge numele din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui meu și înaintea îngerilor lui.

⁶ Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericiiilor.

Către Biserica din Filadelfia

⁷ Iar îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i:

Aşa spune Cel Sfânt, cel vrednic de crezare,
cel care are cheia lui David,
care deschide şi nimeni nu va închide,
care închide şi nimeni nu deschide:

⁸ Cunosc faptele tale. Iată am lăsat înaintea ta o uşă deschisă şi nimeni nu poate s-o închidă pentru că, deşi ai o putere mică, ai păzit cuvântul meu şi nu mi-ai renegat numele.

⁹ Iată, ți-i dau pe unii din sinagoga Satanei, care se numesc pe sine iudei, şi nu sunt, ci mint. Iată, îi voi face ca să vină, să se prosternă înaintea ta şi vor recunoaşte că eu te-am iubit.

¹⁰ Pentru că ai păzit cuvântul meu cu statornicie şi eu te voi păzi de ora încercării care trebuie să vină peste toată lumea ca să-i pună la încercare pe toţi cei care locuiesc pe pământ.

¹¹ Eu vin curând. Ține ceea ce ai ca nimeni să nu-ți ia coroana.

¹² Pe cel care învinge îl voi pune ca o coloană în templul Dumnezeului meu şi nu va mai ieşi din el. Voi scrie pe el numele Dumnezeului meu şi numele cetăţii Dumnezeului meu, al noului Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeul meu, şi numele meu cel nou.

¹³ Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericilor.

Către Biserica din Laodiceea

¹⁴ Iar îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i:

Aşa spune cel care este Amin, martorul credincios şi vrednic de crezare, începutul creaţiei lui Dumnezeu:

- ¹⁵ cunosc faptele tale că nu ești nici rece, nici cald. O, de ai fi sau rece, sau cald!
- ¹⁶ Dar pentru că ești astfel, căldicel, nici cald, nici rece, am să te vărs din gura mea.
- ¹⁷ Pentru că spui: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu am nevoie de nimic”, dar nu știi că tu ești mizerabil, vrednic de milă, sărac, orb și gol.
- ¹⁸ Te sfătuiesc să cumperi de la mine aur purificat în foc, ca să te îmbogățești; haine albe, ca să te îmbraci și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale, și alifie, ca să-ți ungi ochii și să vezi.
- ¹⁹ Pe cei pe care îi iubesc, eu îi dojenesc și îi educ. Fii deci zelos și convertește-te!
- ²⁰ Iată, eu stau la ușă și bat. Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide ușa, voi intra la el și voi sta la masă cu el și el cu mine.
- ²¹ Pe cel care învinge îl voi face să stea împreună cu mine pe tronul meu, așa cum și eu am învins și stau cu Tatăl meu pe tronul lui.
- ²² Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericilor.

4.

II. VIITORUL ESCATOLOGIC

CELE ȘAPTE SIGILII

Viziunea despre cultul ceresc

- ¹ După aceste lucruri am privit și iată o ușă deschisă în cer și glasul cel dintâi, pe care îl auzisem ca pe o trâmbiță când vorbea cu mine, mi-a zis: „Urcă aici și-ți voi arăta cele ce trebuie să fie după acestea”.
- ² Deodată, am fost [răpit] în Duh și iată, un tron era așezat în cer, iar pe tron ședea cineva.
- ³ Iar cel care ședea era asemănător la vedere cu piatra de iaspis și de sardiu, iar curcubeul care înconjura tronul era asemănător la vedere cu smaraldul.
- ⁴ În jurul tronului se aflau alte douăzeci și patru de tronuri, iar pe tronuri ședeau douăzeci și patru de bătrâni, îmbrăcați în haine albe și având pe cap coroane din aur.
- ⁵ Iar din tron ieșeau fulgere, glasuri și tunete; șapte făclii de foc ardeau în fața tronului: acestea sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu.
- ⁶ În fața tronului era ca o mare de sticlă asemenea cristalului. În mijloc, în jurul tronului, erau patru ființe pline cu ochi în față și în spate.
- ⁷ Ființa cea dintâi era asemenea unui leu; a doua ființă, asemenea unui vițel; a treia ființă avea o față ca de om, iar a patra ființă era asemenea unui vultur care zboară.
- ⁸ Cele patru ființe, având fiecare câte șase aripi, erau pline de ochi de jur împrejur și pe dinăuntru. Zi și noapte spuneau fără încetare:
„Sfânt, sfânt, sfânt,
Domnul, Dumnezeul cel atotputernic,
cel care era, care este și care vine!”
- ⁹ Iar când ființele dădeau glorie, cinste și mulțumire celui care șade pe tron și care este viu în vecii vecilor,
- ¹⁰ cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea celui care șade pe tron și se prosternau înaintea celui care este viu în vecii vecilor și își aruncau coroanele înaintea tronului spunând:
- ¹¹ „Vrednic ești tu, Domnul și Dumnezeul nostru,
să primești gloria, cinstea și puterea,
căci tu ai creat toate

și prin voința ta au luat ființă și au fost create”.

5.

Cartea cu cele șapte sigilii

- ¹ Și am văzut în mâna dreaptă a celui care ședea pe tron o carte scrisă pe o parte și pe alta, sigilată cu șapte sigilii,
- ² și am văzut un înger puternic care striga cu glas tare: „Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i desfacă sigiliile?”
- ³ Dar nimeni, nici în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, nu putea să deschidă cartea și să se uite în ea.
- ⁴ Și am plâns mult pentru că nimeni n-a fost găsit vrednic să deschidă cartea și să se uite în ea.
- ⁵ Atunci, unul dintre bătrâni mi-a zis: „Nu plânge! Iată a învins leul din tribul lui Iuda, vlăstarul lui David. El va deschide cartea și cele șapte sigilii ale sale”.

Viziunea despre Miel

- ⁶ Și am văzut stând [în picioare], la mijloc, între tron și cele patru ființe și între bătrâni, un Miel ca înjunghiat, având șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu trimise pe tot pământul.
- ⁷ El a venit și a luat [cartea] din mâna dreaptă a celui care șade pe tron.
- ⁸ Când a luat cartea, cele patru ființe și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului având fiecare o harpă și cupe de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților,
- ⁹ și cântau un cântec nou, spunând:

„Vrednic ești tu să primești cartea
și să desfăci sigiliile sale
pentru că ai fost înjunghiat
și ai cumpărat pentru Dumnezeu
prin sângele tău
[oameni] din toate triburile, limbile,
popoarele și neamurile
¹⁰ și i-ai făcut pentru Dumnezeul nostru
o împărăție și preoți
și vor domni pe pământ”.

¹¹ Am văzut și am auzit glasul multor îngeri în jurul tronului, al ființelor și al bătrânilor, iar numărul lor era de zeci de mii de ori zeci de mii și de mii de ori mii.

¹² Ei spuneau cu glas puternic:
„Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat,
să primească puterea, bogăția,
înțelepciunea și tăria,
cinstea, gloria și binecuvântarea”.

¹³ Și am auzit orice creatură în cer, pe pământ și sub pământ și în mare și toate câte sunt în ele, spunând:
„Celui care șade pe tron și Mielului
să fie binecuvântarea, cinstea, gloria și puterea
în vecii vecilor!”

¹⁴ Iar cele patru ființe spuneau: „Amin!” Și bătrânii au căzut [la pământ] și l-au adorat.

Mielul desface sigiliile

¹ Și am văzut când Mielul a desfăcut primul dintre cele șapte sigilii și am auzit-o pe una dintre cele patru ființe spunând cu o voce ca de tunet: „Vino!”

² Și am văzut și, iată un cal alb, iar cel care ședea pe el avea un arc. I s-a dat o coroană și a pornit învingător ca să învingă.

³ Când a desfăcut cel de-al doilea sigiliu, am auzit-o pe cea de-a doua ființă spunând: „Vino!”

⁴ Atunci a ieșit un alt cal, [roșu] ca focul, iar celui care ședea pe el i s-a dat [puterea] să ia pacea de pe pământ, așa încât [oamenii] să se înjunghie unii pe alții și i s-a dat o sabie mare.

⁵ Când s-a desfăcut cel de-al treilea sigiliu, am auzit-o pe cea de-a treia ființă spunând: „Vino!” Și am văzut și iată un cal negru, iar cel care ședea pe el avea în mână lui o balanță.

⁶ În mijlocul celor patru ființe am auzit un glas care zicea: „O *măsură* de grâu pentru un *dinar*, trei *măsuri* de orz pentru un *dinar*, dar de untdelemn și de vin să nu te atingi”.

⁷ Când a desfăcut cel de-al patrulea sigiliu, am auzit glasul celei de a patra ființe spunând: „Vino!”

⁸ Și am văzut, și iată, un cal verde. Iar cel care ședea deasupra lui se numea „Moarte” și infernul venea pe urmele lui. Li s-a dat putere peste o pătrime din pământ ca să ucidă cu sabia, cu foametea și cu moartea și prin fiarele pământului.

⁹ Când a desfăcut cel de-al cincilea sigiliu, am văzut sub altar sufletele celor care au fost înjunghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care o dăduseră,

¹⁰ și au strigat cu glas puternic: „Până când, Stăpâne, tu care ești sfânt și vrednic de crezare, nu vei face dreptate și nu vei răzbuna sângele nostru asupra locuitorilor pământului?”

¹¹ Și i s-a dat fiecăruia dintre ei o haină albă și li s-a spus să se odihnească încă pentru puțin timp până când se va completa numărul

celor care sunt slujitori împreună cu ei și al fraților lor care vor fi uciși ca și ei.

¹² Când a desfăcut cel de-al șaselea sigiliu, am văzut: s-a făcut un mare cutremur și soarele s-a făcut negru ca un sac din păr, iar luna întreagă a devenit ca sângele.

¹³ Stelele cerului au căzut pe pământ așa cum un smochin își aruncă smochinele verzi când este scuturat de un vânt puternic.

¹⁴ Cerul a fost îndepărtat așa cum se strânge sulul cărții și a fost mișcat de la locul lui orice munte și insulă.

¹⁵ Regii pământului, cei mari și comandanții oștirilor, cei bogați și cei puternici, orice sclav și orice om liber, s-au ascuns în peșteri și printre stâncile munților,

¹⁶ spunând munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața celui care șade pe tron și de mânia Mielului

¹⁷ pentru că a venit ziua cea mare a mâniei lor și cine poate sta [în picioare]?”

7.

Slujitorii lui Dumnezeu primesc sigiliul

¹ După aceea, am văzut patru îngeri stând în picioare la cele patru unghiuri ale pământului. Ei țineau [în frâu] cele patru vânturi ale pământului ca să nu sufle nici un vânt nici peste pământ, nici pe mare și nici peste vreun copac.

² Și am văzut un alt înger ridicându-se de la răsăritul soarelui și având sigiliul Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas puternic către cei patru îngeri cărora le fusese dat să dăuneze pământului și mării,

³ spunând: „Nu dăunați pământului, nici mării și nici copacilor până când nu vom pune sigiliul pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru”.

⁴ Și am auzit numărul celor care au fost însemnați cu sigiliul: o sută patruzeci și patru de mii de însemnați, din toate triburile fiilor lui Israel:

⁵ din tribul lui Iuda, douăsprezece mii de însemnați cu sigiliu;

din tribul lui Ruben, douăsprezece mii;
din tribul lui Gad, douăsprezece mii;
⁶ din tribul lui Așer, douăsprezece mii;
din tribul lui Neftali, douăsprezece mii;
din tribul lui Manase, douăsprezece mii;
⁷ din tribul lui Simeon, douăsprezece mii;
din tribul lui Levi, douăsprezece mii;
din tribul lui Isahar, douăsprezece mii;
⁸ din tribul lui Zabulon, douăsprezece mii;
din tribul lui Iosif, douăsprezece mii;
din tribul lui Beniamin, douăsprezece mii de însemnați cu sigiliu.

Mulțimea celor din ceruri

⁹ După acestea, am văzut, și iată, o mulțime mare pe care nimeni nu putea să o numere, din toate neamurile, triburile, popoarele și limbile. Ei stăteau [în picioare] în fața tronului și în fața Mielului, îmbrăcați cu haine albe și cu ramuri de palmier în mâini.

¹⁰ Ei strigau cu glas puternic:

„Mântuirea aparține Dumnezeului nostru,
celui care șade pe tron,
și Mielului!”

¹¹ Și toți îngerii stăteau [în picioare] în jurul tronului, al bătrânilor și al celor patru fințe, cădeau cu fața la pământ înaintea tronului și-l

adorau pe Dumnezeu

¹² și spuneau:

„Amin!

Binecuvântarea, gloria, înțelepciunea,

mulțumirea, cinstea, puterea și tăria

[să fie] Dumnezeului nostru

în vecii vecilor! Amin!”

¹³ Unul dintre bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: „Cine sunt și de unde vin cei care sunt îmbrăcați cu haine albe?”

¹⁴ I-am zis: „Domnul meu, tu știi”. Iar el mi-a spus: „Aceștia sunt cei care vin din strâmtoarea cea mare. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.

¹⁵ De aceea stau ei înaintea tronului lui Dumnezeu

și îi aduc cult ziua și noaptea

în templul său,

iar cel care stă pe tron

îi va adăposti în cortul său;

¹⁶ nu le va mai fi foame și nici nu le va mai fi sete,

nu-i va mai arde soarele

și nici arșița.

¹⁷ Căci Mielul din mijlocul tronului îi va păstori

și-i va conduce la izvoarele apelor vieții,

iar Dumnezeu va șterge orice lacrimă

din ochii lor”.

8.

Deschiderea celui de-al șaptelea sigiliu

¹ Iar când [Mielul] a deschis cel de-al șaptelea sigiliu, s-a făcut tăcere în cer, cam o jumătate de oră.

² Și i-am văzut pe cei șapte îngeri care stau [în picioare] înaintea lui Dumnezeu și li s-au dat șapte trâmbițe.

³ A venit atunci un alt înger și a stat în picioare înaintea altarului. El avea un vas de aur pentru tămâiere și i s-a dat multă tămâie ca s-o aducă împreună cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul cel de aur care este înaintea tronului.

⁴ Și fumul de tămâie s-a înălțat din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu împreună cu rugăciunile sfinților.

⁵ Apoi îngerul a luat vasul pentru tămâiere și l-a umplut cu foc de pe altar și l-a aruncat pe pământ. Și au fost tunete, zgomote, fulgere și cutremur.

CELE ȘAPTE TRÂMBIȚE

Primele patru trâmbițe

⁶ Atunci, cei șapte îngeri care aveau cele șapte trâmbițe s-au pregătit să sune din trâmbiță.

⁷ A sunat din trâmbiță primul și a venit grindină și foc amestecat cu sânge care au fost aruncate pe pământ și o treime din pământ a fost arsă; o treime din copaci a fost arsă și toată iarba verde a fost arsă.

⁸ A sunat din trâmbiță al doilea înger și ceva ca un munte mare de foc arzând a fost aruncat în mare și a treia parte din mare s-a făcut sânge

⁹ și o treime din creaturile care sunt în mare și care au viață au murit și o treime dintre corăbii au fost distruse.

¹⁰ Apoi a sunat din trâmbiță al treilea înger. Și a căzut din cer o stea mare arzând ca o făclie. A căzut peste a treia parte din râuri și peste izvoarele apelor.

¹¹ Iar numele stelei se pronunță Absint și o treime din ape au devenit pelin și mulți oameni au murit din cauza apelor pentru că deveniseră amare.

¹² A sunat din trâmbiță și al patrulea înger și a fost lovită o treime din soare, o treime din lună și o treime din stele ca să se întunece o treime din ele, iar ziua să nu strălucească pentru o treime din ele, la fel și noaptea.

¹³ Și am văzut și am auzit un vultur zburând în partea cea mai înaltă a cerului și strigând cu glas puternic: „Vai, vai, vai de locuitorii de pe pământ din cauza sunetului trâmbiței celorlalți trei îngeri care sunt gata să sune din trâmbiță”.

9.

Trâmbița a cincea

¹ A sunat din trâmbiță cel de-al cincilea înger și am văzut o stea din ceruri care căzuse pe pământ. I s-a dat acesteia cheia fântânii abisului

² și a deschis fântâna abisului. Din fântână s-a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare, iar soarele și aerul s-au întunecat din cauza fumului fântânii.

³ Din fum au ieșit niște lăcuste pe pământ și li s-a dat o putere după cum au putere scorpionii pământului

⁴ și li s-a spus să nu dăuneze nici ierbiilor pământului, nici vreunei plante, nici vreunui copac, ci doar oamenilor care nu au sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile [lor].

- ⁵ Li s-a dat [putere] nu ca să-i ucidă, ci ca să-i chinuie timp de cinci luni, iar chinul lor este asemenea celui [provocat] de scorpion, când înțeapă un om.
- ⁶ În zilele acelea, oamenii vor căuta moartea și n-o vor găsi, vor dori să moară, dar moartea va fugi de ei.
- ⁷ Înfrățirea acestor lăcuste era ca a cailor pregătiți de luptă. Pe capetele lor erau niște coroane ca de aur, iar fețele lor erau ca fețele oamenilor.
- ⁸ Aveau părul ca părul femeilor și dinții ca dinții leilor.
- ⁹ Aveau platoșe ca niște platoșe de fier, iar vuietul aripilor lor era ca vuietul carelor trase de mulți cai ce aleargă la luptă.
- ¹⁰ Aveau cozi cu ghimpi ca ale scorpionului și în cozile lor se afla puterea lor de a dăuna oamenilor timp de cinci luni.
- ¹¹ Aveau ca rege peste ele pe îngerul abisului, iar numele lui în ebraică este Abaddon, iar în grecește Apollyon.
- ¹² Primul „vai” a trecut, iată că mai vin două „vai”-uri după toate acestea.

Trâmbița a șasea

- ¹³ A sunat din trâmbiță și cel de-al șaselea înger și am auzit un glas [venind] parcă din cele patru coarne ale altarului de aur, care se află înaintea lui Dumnezeu,
- ¹⁴ spunând celui de-al șaselea înger care avea trâmbița: „Dezleagă-i pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare al Eufratului”.
- ¹⁵ Și au fost dezlegați cei patru îngeri care erau pregătiți pentru ceasul și ziua și luna și anul [acela] ca să ucidă o treime dintre oameni.
- ¹⁶ Numărul călăreților din armata lor era de douăzeci de mii câte zeci de mii: am auzit numărul lor.
- ¹⁷ Astfel am văzut în viziune cai și călăreți având platoșe de foc, de iacint și de pucioasă; capetele cailor erau asemenea unor capete de leu, iar din gurile lor ieșea foc, fum și pucioasă.
- ¹⁸ Din cauza acestor trei plăgi: a focului, a fumului și a pucioasei, care ieșeau din gurile lor, a murit o treime dintre oameni

- ¹⁹ pentru că puterea cailor era în gurile și în cozile lor. Cozile lor erau asemenea șerpilor; aveau capete și cu ele vătămau.
- ²⁰ Ceilalți oameni, cei care n-au fost uciși de aceste plăgi, nici nu s-au convertit de la faptele mâinilor lor: n-au încetat să adore demonii și idolii de aur, de argint, de bronz, de piatră și de lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble,
- ²¹ și nici nu s-au convertit de la crimele lor, nici de la fărmecele lor, nici de la desfrânarea lor, nici de la hoțiile lor.

10.

Cartea cea mică

- ¹ Și am văzut un alt înger puternic, coborând din cer, învăluit într-un nor. Deasupra capului său era curcubeul, fața lui era ca soarele, iar picioarele lui ca niște stâlpi de foc.
- ² El avea în mână o carte mică, deschisă. Și-a pus piciorul drept pe mare, iar pe cel stâng pe pământ
- ³ și a strigat cu glas puternic, așa cum rage leul. Când a strigat el, au răsunat cu vuiet cele șapte tunete,
- ⁴ iar când au răsunat cele șapte tunete, voiam să scriu, dar am auzit un glas din cer spunând: „Sigilează ceea ce au vorbit cele șapte tunete și nu le scrie!”
- ⁵ Atunci, îngerul pe care-l văzusem stând [în picioare] pe mare și pe uscat și-a ridicat mâna dreaptă spre cer
- ⁶ și a jurat pe cel care este viu
în vecii vecilor,
pe cel care a creat cerul și cele ce sunt pe el,
pământul și cele ce sunt pe el,
marea și cele ce sunt în ea:
„Nu va mai fi timp!”

⁷ Însă în zilele când va vorbi cel de-al șaptelea înger, când va fi gata să sune din trâmbiță, se va împlini misterul lui Dumnezeu, așa cum le-a vestit el slujitorilor săi, profeților.

⁸ Și glasul pe care-l auzisem din cer mi-a vorbit din nou, spunând: „Du-te și ia cartea deschisă din mâna îngerului care stă în picioare pe mare și pe pământ”.

⁹ M-am dus la înger, spunându-i să-mi dea cartea cea mică, dar el mi-a zis: „Ia-o și mănânc-o! Va fi amară pentru stomacul tău, dar în gură va fi dulce ca mierea”.

¹⁰ Atunci am luat cartea cea mică din mâna îngerului și am mâncat-o. Ea era în gura mea dulce ca mierea, dar după ce am mâncat-o mi s-a umplut stomacul de amărăciune.

¹¹ Apoi mi-a zis: „Trebuie să profetești din nou cu privire la popoare, națiuni, limbi și multe regate”.

11.

Mărturia celor doi profeți

¹ După aceea, mi s-a dat o trestie ca un toiag și mi s-a spus: „Ridică-te și măsoară templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei care se prosternă în el.

² Curtea din afara templului las-o deoparte și n-o măsoara pentru că a fost dată păgânilor: ei vor călca în picioare cetatea cea sfântă timp de patruzeci și două de luni,

³ iar eu voi da [putere] celor doi martiri ai mei și vor profeti, îmbrăcați în sac, timp de o mie două sute șazeci de zile”.

⁴ Aceștia sunt cei doi măslini și cele două candelabre care stau înaintea Stăpânului pământului.

⁵ Dacă cineva ar vrea să-i dăuneze, foc va ieși din gura lor ca să-i mistuie pe dușmanii lor. Într-adevăr, dacă cineva ar vrea să-i dăuneze, astfel trebuie să fie ucis.

⁶ Ei au putere să închidă cerul ca să nu cadă ploaie în zilele profeției lor și mai au putere asupra apelor, să le schimbe în sânge și să

lovească pământul cu orice fel de plăgi ori de câte ori ar vrea.

⁷ Dar când vor termina mărturia lor, Fiara care se ridică din abis va face război cu ei, îi va învinge și-i va ucide.

⁸ Cadavrele lor vor fi în piețele cetății celei mari care se numește în sens spiritual Sodoma și Egipt, unde a fost răstignit și Domnul lor
⁹ și, timp de trei zile și jumătate, [oamenii] din toate popoarele, triburile, limbile și neamurile vor privi cadavrele lor și nu vor permite ca să fie puse în mormânt cadavrele lor.

¹⁰ Iar locuitorii pământului se vor bucura de [moartea] lor, se vor veseli și își vor trimite daruri unii altora pentru că acești doi profeți i-au chinuit pe locuitorii pământului.

¹¹ Dar după trei zile și jumătate a intrat în ei duhul vieții de la Dumnezeu și au stat pe picioarele lor și o mare groază a căzut peste cei care îi priveau.

¹² Atunci au auzit un glas puternic din ceruri care le spunea: „Urcați aici!”. Iar ei s-au urcat la cer într-un nor în timp ce dușmanii lor îi priveau.

¹³ În ceasul acela, a venit un mare cutremur și a zecea parte a cetății a căzut și au fost uciși în timpul cutremurului șapte mii de oameni. Iar cei care au rămas, cuprinși de groază, îl preamăreau pe Dumnezeul din ceruri.

¹⁴ Al doilea „vai” a trecut, iată al treilea „vai” vine repede.

Cea de-a șaptea trâmbiță

¹⁵ Și cel de-al șaptelea înger a sunat din trâmbiță. Atunci au răsunat glasuri puternice în cer, spunând:
„Împărăția lumii aparține acum Domnului nostru
și Unsului său.

Iar el va domni în vecii vecilor”.

¹⁶ Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care stăteau înaintea lui Dumnezeu pe tronurile lor, au căzut cu fața la pământ și l-au adorat pe

Dumnezeu,

¹⁷ spunând:

„Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeule atotputernic,
care ești și care erai
căci ai primit puterea ta cea mare
și [ai început să] domnești.

¹⁸ Neamurile se mâniaseră,
dar a venit mânia ta
și timpul celor morți ca să fie judecați
și să dai răsplată slujitorilor tăi, profeților,
și sfinților și celor care se tem de numele tău,
celor mici și celor mari și să-i distrugi
pe cei care distrug pământul”.

¹⁹ Atunci s-a deschis templul lui Dumnezeu care este în cer și a fost văzut chivotul alianței lui în templul său. Apoi au fost fulgere,
zgomote, tunete, cutremur și grindină mare.

12.

CELE TREI SEMNE

Femeia și dragonul

- ¹ Și s-a arătat în cer un semn mare: o Femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei, iar pe cap o coroană de douăsprezece stele.
- ² Ea era însărcinată; striga în chinurile nașterii, frământându-se să nască.
- ³ Apoi a apărut un alt semn în cer: iată, un dragon ca de foc, mare, având șapte capete și zece coarne, iar pe capete șapte diademe.
- ⁴ Coada lui târa a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Dragonul stătea înaintea Femeii care trebuia să nască pentru a devora copilul când va fi născut.
- ⁵ Ea a născut un copil de parte bărbătească ce va păstori toate neamurile cu un sceptru de fier; copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la tronul său,
- ⁶ iar Femeia a fugit în pustiu, acolo unde avea un loc pregătit de Dumnezeu ca să fie hrănită acolo timp de o mie două sute șaiszeci de zile.
- ⁷ Și s-a făcut un război în cer: Mihael și îngerii lui s-au luptat cu dragonul; și dragonul a luptat împreună cu îngerii lui,
- ⁸ dar n-a avut putere și nu s-a mai găsit locul lor în cer.
- ⁹ Atunci a fost aruncat dragonul cel mare, șarpele cel de la început, care se cheamă diavolul și Satana, cel care înșală toată lumea, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.
- ¹⁰ Și s-a auzit un glas puternic în cer spunând:
- „Acum a venit mântuirea și puterea,
împărăția Dumnezeului nostru
și puterea Unsului său
pentru că a fost aruncat [afară]
acuzatorul fraților noștri,
cel care îi acuza înaintea Dumnezeului nostru
ziua și noaptea,

¹¹ dar ei l-au învins prin sângele Mielului
și prin cuvântul mărturiei lor
și nu și-au iubit viața până la moarte.

¹² De aceea bucurați-vă, ceruri,
și cei care locuiți în ele!

Vai pământului și mării
pentru că diavolul a coborât la voi
cuprins de mânie mare
pentru că știe că mai are puțin timp”.

¹³ Când a văzut dragonul că a fost aruncat pe pământ, [a început] s o persecute pe Femeia care născuse [copilul] de parte bărbătească.

¹⁴ Dar i s-au dat Femeii cele două aripi ale vulturului celui mare ca să zboare în pustiu spre locul ei, unde este hrănită pentru un timp, pentru timpuri și pentru jumătate de timp, departe de fața șarpelui.

¹⁵ Atunci șarpele a aruncat din gura lui după Femeie apă ca un fluviu, ca s-o ia fluviul.

¹⁶ Dar pământul i-a venit în ajutor Femeii și pământul și-a deschis gura și a înghițit fluviul pe care îl aruncase dragonul din gura lui.

¹⁷ Dragonul s-a înfuriat pe Femeie și a plecat să facă război cu urmașii descendenței ei, aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus,

¹⁸ și [dragonul] a stat pe nisipul mării.

13.

Fiara din mare

¹ Și am văzut o Fiară ridicându-se din mare, având zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești, iar pe capete, nume de blasfemie.

² Fiara pe care am văzut-o era asemenea leopardului: labele ei erau ca ale ursului, iar gura ei era ca gura leului. Dragonul i-a dat puterea sa și tronul său și o mare autoritate.

³ Unul dintre capetele sale era rănit ca de moarte, dar rana de moarte fusese vindecată. Atunci, tot pământul cuprins de uimire [s a dus] după Fiară.

⁴ Și au început să se prosterne înaintea dragonului pentru că a dat autoritate Fiarei și să se prosterne și înaintea Fiarei, spunând: „Cine este asemenea Fiarei și cine poate să se lupte cu ea?”

⁵ I s-a dat o gură ca să rostească [vorbe] pline de trufie și blasfemie și i s-a dat putere să lucreze timp de patruzeci și două de luni.

⁶ Și-a deschis atunci gura cu blasfemii împotriva lui Dumnezeu și [a început] să spună blasfemii împotriva numelui său și a cortului său, împotriva celor care locuiesc în ceruri.

⁷ Și i s-a dat [putere] să facă război împotriva sfinților și să-i învingă; i s-a dat autoritate asupra fiecărui trib, popor, limbă și neam.

⁸ S-au prosterna înaintea lui toți locuitorii de pe pământ al căror nume n-a fost scris de la întemeierea lumii în cartea vieții Mielului înjunghiat.

⁹ Dacă cineva are urechi să audă.

¹⁰ Cine [trebuie] să meargă la închisoare

la închisoare să meargă;

cine [trebuie] să moară de sabie

de sabie să moară.

În aceasta este răbdarea și credința sfinților.

Fiara care se ridică din pământ

- ¹¹ Și am văzut o altă Fiară ridicându-se din pământ: avea două coarne ca de miel și vorbea ca dragonul.
- ¹² Ea folosește întreaga autoritate a Fiarei celei dintâi, în fața ei, și face ca tot pământul și toți locuitorii lui să se prosterne înaintea Fiarei dintâi căreia i se vindecase rana de moarte.
- ¹³ Și face semne mari: face chiar să cadă foc din cer pe pământ în fața oamenilor.
- ¹⁴ Și-i înșală pe locuitorii pământului prin semnele pe care i-a fost dat să le facă înaintea Fiarei, zicându-le celor care locuiesc pe pământ să facă un chip al Fiarei care avea rana [produsă] de sabie și totuși trăia.
- ¹⁵ Și i-a fost dat să dea un duh chipului Fiarei, așa încât și chipul Fiarei să vorbească și să facă în așa fel încât cei care nu se vor prosterna înaintea chipului Fiarei să fie uciși.
- ¹⁶ Ea a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, liberi și sclavi, să pună un indiciu pe mâna lor dreaptă sau pe frunte,
- ¹⁷ astfel încât nimeni să nu poată vinde sau cumpăra decât dacă are semnul numelui Fiarei sau numărul numelui ei.
- ¹⁸ În aceasta este înțelepciunea: cine are minte să calculeze numărul Fiarei, căci este un număr de om. Numărul ei este șase sute șazeci și șase.

14.

Mielul pe muntele Sion

- ¹ Apoi am privit și iată Mielul stătea pe muntele Sion și împreună cu el o sută patruzeci și patru de mii [de oameni], care aveau numele lui și numele Tatălui său înscris pe frunțile lor.
- ² Și am auzit un glas din cer ca un vuiet de ape multe, ca un glas de tunet puternic, iar glasul pe care l-am auzit era ca [glasul] celor care cântă cu harpele lor.

- ³ Ei cântă un cântec nou înaintea tronului, înaintea celor patru ființe și înaintea bătrânilor și nimeni nu a putut să învețe cântecul, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, cei care au fost răscumpărați de pe pământ.
- ⁴ Aceștia sunt cei care nu s-au întinat cu femei, căci sunt feciorelnici. Aceștia îl urmează pe Miel oriunde ar merge. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni ca prim rod pentru Dumnezeu și pentru Miel.
- ⁵ Nu s-a găsit în gura lor minciună, ei sunt fără prihană.

Vestirea judecății

- ⁶ Și am văzut un alt înger zburând în partea cea mai înaltă a cerului. El avea o evanghelie veșnică pentru a o vesti tuturor locuitorilor de pe pământ: fiecărui neam și trib, [fiecărei] limbi și [fiecărui] popor.
- ⁷ El striga cu glas puternic: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-i preamărire căci a venit ceasul judecății lui! Adorați-l pe Cel care a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”.
- ⁸ Și un alt înger, al doilea, l-a urmat, spunând: „A căzut, a căzut Babilonul, [cetatea] cea mare, cea care a îmbătat toate neamurile cu vinul furiei desfrânării ei”.
- ⁹ Apoi a urmat un alt înger, al treilea, spunând cu glas puternic: „Dacă cineva se prosternă înaintea Fiarei și a chipului ei și primește indiciul ei pe frunte sau pe mână,
- ¹⁰ va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în potirul mâniei lui și va fi chinuit în foc și pucioasă înaintea îngerilor celor sfinți și înaintea Mielului.
- ¹¹ Iar fumul chinului lor se ridică în vecii vecilor. Cei care se prosternă înaintea Fiarei și a chipului ei și cei care au primit indiciul numelui ei nu au tihnă nici ziua, nici noaptea”.
- ¹² În aceasta este statornicia sfinților, a celor care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.
- ¹³ Atunci, am auzit un glas din cer, spunând: „Scrie! Fericți cei morți, cei care de acum mor în Domnul. Da, fericți, spune Duhul,

căci se vor odihni de truda lor, căci faptele lor îi urmează”.

Secerișul și culesul viei

¹⁴ Apoi am privit și, iată, un nor alb, iar pe nor ședea unul asemenea Fiului Omului, având pe capul său o coroană de aur, iar în mână, o seceră ascutită.

¹⁵ Din templu a ieșit un alt înger, strigând cu glas puternic către cel care stătea pe nor: „Arcuncă-ți secera și seceră, căci a venit ceasul secerișului, iar secerișul pământului este copt”.

¹⁶ Cel care stătea pe nor și-a aruncat secera pe pământ și pământul a fost secerat.

¹⁷ Și a mai ieșit alt înger din templul care este în ceruri, având și el o seceră ascutită.

¹⁸ Iar un alt înger, cel care are autoritate asupra focului, a ieșit din altar și a strigat cu glas puternic către cel care are secera cea ascutită, spunând: „Aruncă-ți secera ascutită și adună ciorchinii viei pământului, căci strugurii ei s-au copt”.

¹⁹ Atunci îngerul și-a aruncat secera pe pământ, a cules via pământului și a turnat totul în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu.

²⁰ Strugurii au fost striviți în teasc, în afara cetății, și a ieșit sânge din teasc până la zăbalele cailor pe o întindere de o mie șase sute de stadii.

15.

Îngerii cu ultimele plăgi

¹ Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte îngeri care aveau șapte plăgi, cele din urmă, căci cu ele s-a terminat mânia lui Dumnezeu.

² Și am văzut ceva ca o mare de sticlă amestecată cu foc, iar cei care au învins Fiara, chipul ei și numărul numelui ei, stăteau [în picioare] pe marea de sticlă, având harpele lui Dumnezeu.

³ Ei cântă cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, spunând:

„Mari și minunate sunt lucrările tale,

Doamne Dumnezeule atotputernic!

Drepte și adevărate sunt căile tale,

rege al neamurilor!

⁴ Cine nu se va teme, Doamne,

și nu va glorifica numele tău?

Căci numai tu ești sfânt!

Toate națiunile vor veni

și se vor prosterna înaintea ta

pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale”.

⁵ Și după acestea am văzut: s-a deschis în ceruri templul Cortului mărturiei,

⁶ iar din templu au ieșit cei șapte îngeri care aveau cele șapte plăgi. Erau îmbrăcați în in curat, strălucitor și încinși la piept cu [cingători] de aur.

⁷ Una dintre cele patru ființe le-a dat celor șapte îngeri șapte cupe de aur pline cu mânia Domnului Dumnezeu care este viu în vecii vecilor.

⁸ Și s-a umplut templul de fum din gloria lui și din puterea lui și nimeni nu a putut să intre în templu până când se vor sfârși cele șapte plăgi ale celor șapte îngeri.

CELE ȘAPTE CUPE

¹ Și am auzit un glas puternic din templu care le spunea celor șapte îngeri: „Mergeți și vărsați cele șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu pe pământ!”

² Atunci a plecat primul și a vărsat cupa lui pe pământ și a apărut o rană dureroasă și periculoasă pe oamenii care aveau indiciul Fiarei și s-au prosternat înaintea chipului ei.

³ Apoi, cel de-al doilea înger a vărsat cupa sa în mare și ea a devenit sânge ca al unui mort și orice suflare de viață a pierit: tot ce era în mare.

⁴ Și al treilea și-a vărsat cupa în râuri și izvoarele de apă, iar acestea au devenit sânge.

⁵ Atunci, l-am auzit pe îngerul apelor spunând:
„Drept ești tu, cel care ești și care erai, Cel Sfânt,
pentru că ai judecat toate.

⁶ Căci ei au vărsat sângele sfinților și al profeților
iar tu le-ai dat să bea sânge:
au meritat-o”.

⁷ Și am auzit altarul spunând:
„Da, Doamne, Dumnezeule atotputernic,
adevărate și drepte sunt judecățile tale!”

⁸ Al patrulea a vărsat cupa pe soare și i s-a dat să-i ardă pe oameni în foc,

⁹ iar oamenii au fost arși de căldura mare. Dar au rostit blasfemii împotriva numelui lui Dumnezeu care are putere asupra acestor plăgi și nu s-au convertit ca să-i dea glorie.

¹⁰ Al cincilea a vărsat cupa sa pe tronul Fiarei, iar împărăția ei a fost cuprinsă de întuneric, iar [oamenii] își mușcau buzele de durere.

- ¹¹ Și au rostit blasfemii împotriva Domnului cerului din cauza durerilor lor și din cauza rănilor lor, dar nu s-au convertit de la faptele lor.
- ¹² Apoi al șaselea și-a vărsat cupa asupra fluviului cel mare, Eufratul, și apa lui a secat ca să fie pregătită calea regilor de la răsăritul soarelui.
- ¹³ Atunci am văzut [ieșind] din gura dragonului, din gura Fiarei și din gura pseudoprofetului trei duhuri necurate ca niște broaște.
- ¹⁴ De fapt sunt duhurile diavolilor, făcătoare de semne, care merg să adune regii întregului pământ pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului celui atotputernic.
- ¹⁵ „Iată, eu vin ca un hoț. Fericit cel care veghează și își păstrează hainele ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea”.
- ¹⁶ Și i-a adunat în locul numit în evreiește Armagedon.
- ¹⁷ Și cel de-al șaptelea și-a vărsat cupa în aer și a venit un glas puternic din templu, de la tron, spunând: „S-a făcut!”
- ¹⁸ Și au urmat fulgere, zgomote și tunete și s-a produs un cutremur mare, așa cum nu a mai fost de când este omul pe pământ; un așa mare cutremur nu a mai fost!
- ¹⁹ Iar cetatea cea mare s-a rupt în trei părți, iar cetățile neamurilor s-au prăbușit. Și și-a adus aminte Dumnezeu de Babilonul cel mare ca să-i dea potirul cu vinul mâniei sale aprinse.
- ²⁰ Atunci, orice insulă a fugit și munții nu au mai fost găsiți.
- ²¹ Și a căzut din cer peste oameni o grindină mare, cât un *talant* [fiecare]. Dar oamenii au rostit blasfemii împotriva lui Dumnezeu din cauza plăgii grindinei, pentru că plaga aceasta a fost îngrozitoare.

17.

JUDECAREA ȘI CONDAMNAREA BABILONULUI

Renumita cetate păcătoasă

- ¹ Și a venit unul dintre cei șapte îngerii care aveau cele șapte cupe și a vorbit cu mine, spunându-mi: „Vino, îți voi arăta judecata desfrânatei celei mari care stă pe ape multe,
- ² cu care s-au desfrânat regii pământului, iar locuitorii de pe pământ s-au îmbătat cu vinul desfrânării ei”.
- ³ Și m-a dus în duh într-un pustiu. Am văzut acolo o femeie așezată pe o Fiară de un roșu aprins, acoperită cu nume de blasfemie, având șapte capete și zece coarne.
- ⁴ Iar femeia era îmbrăcată în purpură și în roșu aprins, împodobită cu aur, cu pietre prețioase și mărgăritare. Avea în mână un potir de aur plin cu lucrurile abominabile și necurățiile desfrânării sale.
- ⁵ Pe frunte avea scris un nume misterios: „Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și lucrurilor abominabile ale pământului”.
- ⁶ Și am văzut femeia îmbătată de sângele sfinților și de sângele martirilor lui Isus.
- Și mult m-am mirat când am văzut-o.
- ⁷ Dar îngerul mi-a zis: „De ce te miri? Îți voi spune misterul femeii și al Fiarei care o poartă, care are șapte capete și zece coarne.
- ⁸ Fiara pe care ai văzut-o era și nu mai este. Se vor ridica din abis ca să meargă spre pieire. Iar locuitorii pământului, al căror nume nu a fost scris în cartea vieții de la întemeierea lumii, vor fi cuprinși de uimire văzând Fiara care era și nu mai este, dar va veni din nou.
- ⁹ Aici [trebuie] o minte care să aibă înțelepciune! Cele șapte capete sunt șapte munți pe care era așezată femeia. Mai sunt și șapte regi.
- ¹⁰ Cinci au căzut, unul este, celălalt încă nu a venit, iar când va veni trebuie să rămână puțin.
- ¹¹ Fiara care era și care nu mai este, este chiar ca al optulea [rege]. El este dintre cei șapte și merge spre pieire,
- ¹² iar cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece regi care n-au primit încă domnia, însă vor primi putere ca a unui rege pentru o oră împreună cu Fiara.
- ¹³ Aceștia au un singur plan: să dea puterea și autoritatea lor Fiarei.

¹⁴ Ei vor duce război împotriva Mielului, dar Mielul îi va învinge pentru că este Domnul domnilor și Regele regilor și cei care sunt împreună cu el sunt chemați, aleși și credincioși”.

¹⁵ Apoi mi-a zis: „Apele pe care le-ai văzut și pe care stă desfrânata sunt popoare și mulțimi, neamuri și limbi.

¹⁶ Cele zece coarne pe care le-ai văzut și Fiara o vor urî pe desfrânată, o vor face să fie părăsită și goală, vor devora carnea ei și o vor arde în foc,

¹⁷ pentru că Dumnezeu le-a pus în inimă să-i îndeplinească planul și, făcând același plan, să dea autoritatea lor Fiarei până când vor fi împlinite cuvintele lui Dumnezeu.

¹⁸ Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare care are autoritate peste regii pământului”.

18.

Căderea Babilonului

¹ După acestea, am văzut un alt înger care cobora din cer și avea o mare putere, iar pământul a strălucit de gloria lui.

² El a strigat cu glas puternic, spunând:

„A căzut, a căzut Babilonul cel mare

și a devenit o locuință a diavolilor,

închisoare a oricărui duh necurat,

închisoare a oricărei păsări necurate,

închisoare a oricărui bestii necurate și odioase.

³ Pentru că din vinul furiei desfrânării sale

s-au îmbătat toate neamurile

și regii pământului s-au desfrânat cu ea,
iar negustorii pământului
s-au îmbogățit
prin puterea senzualității sale”.

⁴ Apoi am auzit un alt glas din cer spunând:

„Ieșiți dintr-însa, voi poporul meu,
ca să nu fiți părtași la păcatele ei
și să nu trebuiască să primiți
[o parte] din plăgile ei.

⁵ Pentru că păcatele ei au ajuns până la cer,
iar Dumnezeu și-a amintit de nelegiuirile ei.

⁶ Răsplățiți-o cum v-a răsplătit ea
și dați-i de două ori îndoit, după faptele ei.
În potirul în care v-a turnat,
turnați-i îndoit.

⁷ Pe cât s-a gloriificat pe sine și s-a destrăbălat,
pe atât dați-i chin și jale.

Căci spune și inima sa:

«Stau ca o regină
și văduvă nu sunt
și jale nu voi mai vedea».

⁸ Pentru aceasta, într-o singură zi, vor veni plăgile peste ea:

moarte, jale și foamete

și va fi mistuită de foc

pentru că puternic este Domnul Dumnezeu care a judecat-o”.

⁹ Iar regii pământului, care s-au desfrânat și s-au destrăbălat cu ea, vor plânge și-și vor bate [pieptul] când vor vedea fumul arderii ei,

¹⁰ vor sta deoparte de frică din cauza chinurilor ei și vor zice:

„Vai! Vai! Tu, cetatea cea mare,

Babilon, cetatea cea puternică!

Într-un singur ceas a venit judecata ta!”

¹¹ Iar negustorii pământului vor plânge și vor jeli din cauza ei pentru că nimeni nu le va mai cumpăra marfa,

¹² marfa de aur și de argint, de pietre prețioase și de mărgăritare; de in fin și de purpură, de țesături de [stofe de culoare] roșu aprins; de lemn parfumat și de obiecte de fildeș; obiecte din lemn prețios, de bronz, de fier și de marmură;

¹³ scorțișoară și mirodenii, tămâie, miresme și smirnă; vin și untdelemn; făină aleasă și cereale, vite și oi, cai și căruțe; sclavi și suflete de oameni.

¹⁴ Roadele pe care le-a dorit sufletul tău

s-au îndepărtat de tine.

Orice lux și strălucire

a pierit de la tine

și niciodată nu se vor mai găsi.

¹⁵ Negustorii acestor lucruri, care s-au îmbogățit de pe urma ei, stau departe de frică din cauza chinului ei, plâng și jelesc,

¹⁶ spunând:

„Vai! Vai! Tu, cetatea cea mare

care te îmbrăcai în in fin
în purpură și roșu aprins,
care te împodobeai cu aur
cu pietre prețioase și mărgăritare,

¹⁷ într-un singur ceas s-au pierdut toate aceste bogății!”

Toți cârmacii și toți care navighează, marinarii și toți care lucrează pe mare stăteau departe

¹⁸ și, văzând fumul arderii ei, strigau astfel: „Care [cetate] era asemenea cetății celei mari?”

¹⁹ Își puneau praf pe cap și strigau plângând și jelind:

„Vai! Vai! Cetatea cea mare
din abundența căreia s-au îmbogățit
toți cei care au corăbii pe mare,
într-un singur ceas a fost devastată.

²⁰ Bucură-te, cerule, din cauza ei
și voi, sfinților, apostolilor și profetilor,
pentru că Dumnezeu v-a făcut dreptate, judecând-o!”

²¹ Atunci, un înger puternic a ridicat o piatră cât [o piatră] de moară și a aruncat-o în mare zicând:

„Cu aceeași violență va fi aruncat
Babilonul, cetatea cea mare,
și nu va mai fi găsit.

²² Și glasul cântăreților din harpă și al muzicanților,
al flautiștilor și trompetiștilor
nu se va mai auzi în tine niciodată.

Și nici un meșteșugar de nici o meserie
nu se va mai găsi în tine,
iar huruitul morii
nu se va mai auzi în tine.

²³ Lumina candeliei

nu va mai licări în tine.

Glasul mirelui și al miresei

nu se va mai auzi niciodată în tine

pentru că negustorii tăi

erau mai-marii pământului,

pentru că, prin farmecele tale,

au fost înșelate toate neamurile.

²⁴ Pentru că în tine a fost găsit sângele profeților

și al sfinților

și al tuturor celor care au fost înjunghiați

pe pământ”.

19.

Imnul victoriei

¹ După aceea, am auzit ca un glas puternic al unei mari mulțimi, care spune, în cer:

„Aleluia!

Mântuirea, gloria și puterea sunt ale Dumnezeului nostru

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

El a judecat-o pe desfrânata cea mare

care, prin desfrânarea ei, a corupt pământul

și a răzbunat sângele slujitorilor săi

din mâinile ei”.

³ Și au zis a doua oară:

„Aleluia!

Și fumul ei se ridică în vecii vecilor”.

⁴ Atunci, cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe s-au aruncat [cu fața la pământ] și l-au adorat pe Domnul care șade pe tron, spunând:

„Amin. Aleluia!”

Ospățul de nuntă al Mielului

⁵ Și a ieșit un glas de la tron, spunând:

„Lăudați-l pe Dumnezeul nostru,

toți slujitorii lui,

și voi cei care vă temeți de el,

mici și mari!”

⁶ Și am auzit [ceva] ca glasul unei mulțimi numeroase, ca vuietul unor ape multe și ca sunetul unui tunet puternic, spunând:
„Aleluia!

Pentru că [și-a început] domnia
Domnul, Dumnezeuul nostru, Cel Atotputernic,

⁷ să ne bucurăm și să ne veselim
și să-i dăm glorie,
pentru că a început nunta Mielului,
iar Mireasa lui s-a pregătit.

⁸ Și i s-a dat ei să se îmbrace
cu in fin, strălucitor, imaculat.
Căci inul fin sunt faptele drepte ale sfinților”.

⁹ Și mi-a zis: „Scrie: fericți cei chemați la ospățul de nuntă al Mielului”. Apoi mi-a zis: „Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu”.

¹⁰ Atunci am căzut înaintea picioarelor lui ca să mă prostern înaintea lui. Dar el mi-a zis: „Vezi, să nu faci asta! Sunt și eu un slujitor împreună cu tine și cu frații tăi care au mărturia lui Isus. Pe Dumnezeu să-l adori!”. De fapt, mărturia lui Isus este duhul profeției.

VENIREA LUI CRISTOS ȘI ÎMPLINIREA ISTORIEI

Victoria lui Cristos

- ¹¹ Atunci am văzut cerul deschis. Și, iată, un cal alb; cel care ședea pe el este numit „Credincios” și „Vrednic de crezare”. El judecă și luptă cu dreptate.
- ¹² Ochii lui sunt ca flacăra focului, iar pe cap are multe diademe. El are un nume scris pe care nimeni nu-l cunoaște în afară de el.
- ¹³ Este îmbrăcat cu haină înmuiată în sânge, iar numele lui este „Cuvântul lui Dumnezeu”.
- ¹⁴ Oștirile din cer, îmbrăcate cu in fin, alb, imaculat, îl urmează pe cai albi.
- ¹⁵ Din gura lui iese o sabie ascuțită ca să lovească națiunile cu ea. El le va păstori cu un sceptru de fier și va stoarce teascul vinului mâniei aprinse a lui Dumnezeu cel Atotputernic.
- ¹⁶ Pe haină și pe coapsă el are scris un nume: „Regele regilor și Domnul domnilor”.
- ¹⁷ Apoi, am văzut un înger stând [în picioare] pe soare. El a strigat cu glas puternic, spunând tuturor păsărilor care zboară în partea cea mai înaltă a cerului: „Veniți! Adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu
- ¹⁸ ca să mâncați cărnurile regilor și cărnurile comandanților de oști, cărnurile celor puternici, ale cailor și ale celor care îi călăresc, cărnurile tuturor celor liberi și ale sclavilor, ale celor mici și ale celor mari”.
- ¹⁹ Și am văzut Fiara, regii pământului și oștirile lor adunate ca să facă război împotriva Călărețului și oștirii lui.
- ²⁰ Dar Fiara a fost prinsă și împreună cu ea și pseudoprofetul care făcea semne înaintea sa prin care îi înșela pe cei care primiseră indiciul Fiarei și pe cei care se prosternaseră înaintea chipului ei. Amândoi au fost aruncați de vii în lacul cu foc aprins cu pucioasă.
- ²¹ Iar ceilalți au fost uciși de sabia Călărețului, cea care ieșea din gura lui și toate păsările s-au săturat din cărnurile lor.

20.

Domnia de o mie de ani a lui Cristos

- ¹ Apoi am văzut un înger coborând din cer și având în mână lui cheia abisului și un lanț mare.

- ² El l-a prins pe dragon și șarpele străvechi care este diavolul și Satana și l-a legat pentru o mie de ani.
- ³ Apoi l-a aruncat în abis, l-a închis și a pus sigiliul ca să nu mai înșele neamurile până la împlinirea celor o mie de ani. După aceea, trebuie să fie dezlegat pentru puțin timp.
- ⁴ Apoi am văzut niște tronuri. Celor care s-au așezat pe ele li s-a dat judecata. [Am văzut] și sufletele celor cărora li s-a tăiat capul din cauza mărturiei lui Isus, din cauza cuvântului lui Dumnezeu și care nu s-au prosternat înaintea Fiarei și nici înaintea chipului ei, nici n-au primit indiciul pe fruntea și pe mâna lor. Ei s-au întors la viață și au domnit cu Cristos o mie de ani.
- ⁵ Ceilalți dintre morți nu au revenit la viață până când s-au împlinit cei o mie de ani. Aceasta este învierea cea dintâi.
- ⁶ Fericit și sfânt este cel care are parte de învierea cea dintâi. Cea de-a doua moarte nu are nici o putere asupra acestora, ci ei vor fi preoții lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni împreună cu el timp de o mie de ani.

Înfrângerea definitivă a Satanei

- ⁷ Și când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat din închisoarea lui
- ⁸ și va ieși ca să înșele națiunile din cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, și să le adune pentru război. Numărul lor este ca nisipul mării.
- ⁹ Ele s-au suit pe fața pământului și au încercuit tabăra sfinților și cetatea iubită. Dar a căzut foc din cer și i-a devorat,
- ¹⁰ iar diavolul, cel care le-a înșelat, a fost aruncat în lacul cu foc și pucioasă unde se află Fiara și pseudoprofetul și vor fi chinuiți ziua și noaptea, în vecii vecilor.

Judecata finală

- ¹¹ Apoi am văzut un tron mare alb și pe cel care șade pe el. Din fața lui au fugit pământul și cerul și nu s-a mai găsit loc pentru ele.
- ¹² Și am văzut morții, mari și mici, care stăteau în picioare înaintea tronului. Atunci s-a deschis cartea. A mai fost deschisă și o altă carte, cea care este a vieții. Și au fost judecați morții din cele scrise în cărți, după faptele lor.
- ¹³ Marea a dat înapoi morții care erau în ea. Moartea și locuința morților au dat înapoi morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele sale.
- ¹⁴ Atunci moartea și infernul au fost aruncate în lacul cu foc. Aceasta este moartea cea de-a doua, lacul cu foc.
- ¹⁵ Și, dacă cineva nu a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în lacul cu foc.

21.

Cerul nou și pământul nou

- ¹ Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou, căci cerul dintâi și pământul dintâi au trecut, iar marea nu mai este.
- ² Și am mai văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou, coborând din cer de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru mirele ei.
- ³ Și am auzit un glas puternic de la tron, spunând: „Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei, iar ei vor fi poporul lui și el, Dumnezeu cu ei, va fi Dumnezeul lor.
- ⁴ El va șterge orice lacrimă din ochii lor, iar moarte nu va mai fi. Nu va mai fi nici plâns, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut”.
- ⁵ Cel care șade pe tron a zis: „Iată, le fac pe toate noi” și spune: „Scrie că acestea sunt cuvinte adevărate și vrednice de crezare”.
- ⁶ Iar mie mi-a zis: „S-au împlinit. Eu sunt alfa și omega, începutul și sfârșitul. Celui care este însetat eu îi voi da în dar din izvorul apei vieții.
- ⁷ Cel care învinge va moșteni acestea. Eu îi voi fi lui Dumnezeu, iar el îmi va fi fiu”.

⁸ Iar partea celor lași, necredincioși, abominabili, criminali, desfrânați, vrăjitori, idolatri și a tuturor mincinoșilor este în lacul care arde cu foc și pucioasă și aceasta este moartea cea de-a doua.

Ierusalimul ceresc

⁹ Și a venit unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte cupe pline cu cele șapte plăgi de pe urmă și a vorbit cu mine, spunându-mi: „Vino și-ți voi arăta Mireasa, soția Mielului”.

¹⁰ Și m-a luat în duh pe un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea sfântă, Ierusalimul care cobora din cer de la Dumnezeu.

¹¹ Ea avea gloria lui Dumnezeu. Splendoarea ei era ca a unei pietre de mare preț, ca a unei pietre de iaspis cristalin.

¹² Ea avea un zid mare și înalt, cu douăsprezece porți, iar deasupra porților erau doisprezece îngeri și numele înscrise, care sunt numele celor douăsprezece triburi ale fiilor lui Israel:

¹³ la răsărit, trei porți, la miazănoapte, trei porți, la miazăzi, trei porți și la apus, trei porți.

¹⁴ Iar zidul cetății avea douăsprezece temelii și pe ele erau douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.

¹⁵ Iar cel care vorbea cu mine avea ca măsură o trestie de aur ca să măsoare cetatea, porțile ei și zidul ei.

¹⁶ Cetatea este așezată sub formă de pătrat: lungimea, lățimea și înălțimea sunt aceleași. El a măsurat cetatea cu trestia: [are] douăsprezece mii de stadii. Lungimea, lățimea și înălțimea sunt aceleași.

¹⁷ Apoi a măsurat zidul ei: are o sută patruzeci și patru de coți, după măsura oamenilor, care este și a îngerului.

¹⁸ Înfrumusețarea zidului ei [făcută] cu jasp iaspis, iar cetatea era din aur curat asemenea cristalului curat.

¹⁹ Temeliile zidului cetății sunt alcătuite în întregime din tot felul de pietre prețioase: prima temelie din iaspis, a doua din safir, a treia din calcedoni, a patra din smarald,

²⁰ a cincea din sardonix, a șasea din cornalină, a șaptea din crisolit, a opta din beril, a noua din topaz, a zecea din crisopaz, a

unsprezecea din iacint, a douăsprezecea din ametist.

²¹ Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare, fiecare poartă era [făcută] dintr-un singur mărgăritar. Iar piața cetății era din aur curat, transparent ca cristalul.

²² Nu am văzut într-însa nici un templu pentru că Domnul, Dumnezeu cel atotputernic, este templul ei și Mielul.

²³ Cetatea nu are nevoie de soare și nici de lună ca s-o lumineze, căci gloria lui Dumnezeu o luminează iar făclia ei este Mielul.

²⁴ Neamurile vor umbla în lumina ei, iar regii pământului îi vor aduce gloria lor.

²⁵ Porțile ei nu se vor închide ziua pentru că acolo nu va mai fi noapte.

²⁶ Și vor aduce în ea gloria și cinstea neamurilor.

²⁷ Nu va intra într-însa nimic impur, nici cel care săvârșește lucruri abominabile și nici cel mincinos, ci numai cei care sunt scriși în cartea vieții Mielului.

22.

¹ Apoi mi-a arătat un râu cu apa vieții, strălucitor ca cristalul, care ieșea din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.

² În mijlocul pieței [cetății], de o parte și de alta a râului, crește pomul vieții, care aduce douăsprezece roade: în fiecare lună își dădea rodul său, iar frunzele copacului erau pentru vindecarea neamurilor.

³ Și nu va mai fi nici un blestem. Tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în [cetate] și servitorii săi îi vor aduce cult.

⁴ Ei vor vedea fața lui, iar numele său va fi pe frunțile lor.

⁵ Nu va mai fi noapte acolo și nu vor mai avea nevoie nici de lumina candelii, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina, iar ei vor domni în vecii vecilor.

EPILOG

Venirea lui Cristos

⁶ Și mi-a zis: „Acestea sunt cuvinte adevărate și vrednice de crezare, iar Domnul Dumnezeu duhurilor profeților l-a trimis pe îngerul său ca să le arate slujitorilor săi ceea ce trebuie să se întâmple în curând.

⁷ Și iată, eu vin curând! Fericit cel care păstrează cuvintele profeției cărții acesteia!”

⁸ Iar eu, Ioan, sunt cel care am auzit și am văzut acestea. Când le am auzit și le-am văzut, am căzut la picioarele îngerului care mi-a arătat acestea, ca să-l ador.

⁹ Dar el mi-a zis: „Vezi să nu [faci asta]! Sunt și eu un slujitor împreună cu tine și cu frații tăi, cu profeții și cu cei care păstrează cuvintele cărții acesteia. Pe Dumnezeu să-l adori!”

¹⁰ Apoi mi-a zis: „Nu sigila cuvintele profeției cărții acesteia pentru că timpul este aproape.

¹¹ Cine este nedrept să nedreptățească încă, cine este necurat să fie tot necurat, dar cine este drept să facă mai departe dreptatea, iar cine este sfânt să se mai sfințească!”.

¹² „Iată, eu vin curând și răsplata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia după ceea ce a făcut.

¹³ Eu sunt alfa și omega, cel dintâi și cel din urmă, începutul și sfârșitul.

¹⁴ Fericiți cei care își spală hainele ca să aibă putere asupra pomului vieții și să poată intra prin porți în cetate.

¹⁵ Afară câinii, vrăjitorii, desfrânații, criminalii, idolatrii și oricine iubește și practică minciuna.

¹⁶ Eu, Isus, l-am trimis pe îngerul meu ca să mărturisească acestea înaintea voastră și înaintea Bisericilor. Eu sunt rădăcina, neamul lui David, steaua cea care strălucește, aceea de dimineată”.

¹⁷ Și Duhul și Mireasa spun: „Vino!” Iar cel care aude să spună „Vino!” și cel căruia îi este sete, cel care vrea să primească apa vieții

în dar, să vină!

¹⁸ Eu dau mărturie înaintea oricui ascultă cuvintele profeției cărții acesteia: dacă va adăuga cineva ceva la ele, va trimite Dumnezeu peste el plăgile scrise în cartea aceasta,

¹⁹ iar dacă cineva îndepărtează [ceva] din cuvintele cărții profeției acesteia, Dumnezeu va îndepărta partea lui de la pomul vieții și de la cetatea cea sfântă și de la cele scrise în cartea aceasta.

²⁰ Cel care dă mărturie spune acestea: „Da, voi veni curând!”

„Amin. Vino, Doamne Isuse”.

²¹ Harul Domnului Isus [să fie] cu toți.

© 2013 Copyright-ul textelor aparține DCB din cadrul Episcopiei de Iași; copyright-ul concordanței aparține DCO & Salezienii Don Bosco